

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

โครงการการศึกษาอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้พยายามฆ่าตัวตาย โดยเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้พยายามฆ่าตัวตาย ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ โรงพยาบาลสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ผู้ศึกษาขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้พยายามฆ่าตัวตาย ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ จำนวนครั้งในการพยายามฆ่าตัวตาย ประวัติการพยายามฆ่าตัวตายในรอบครัว (n=20)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	5	25
หญิง	15	75
อายุ		
20-29	7	35
30-39	7	35
40-49	3	15
50-59	3	15
ระดับการศึกษา		
ประถม	13	65
มัธยม	6	30
ปริญญาตรี	1	5
สถานภาพสมรส		
โสด	2	10
หม้าย	1	5
หย่าร้าง /แยก	4	20
คู่	13	65

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ จำนวนครั้งในการพยายามฆ่าตัวตาย ประวัติการพยายามฆ่าตัวตายในรอบครัว (n=20) (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
รับจ้าง	8	40
เกษตรกร	11	55
อื่นๆ	1	5
ปัญหาสุขภาพทางกาย		
มี	3	15
ไม่มี	17	85
ปัญหาสุขภาพจิต		
มี	3	15
ไม่มี	17	85
ประวัติพยายามฆ่าตัวตายในรอบครัว		
ไม่เคย	20	100

จากตารางที่ 3 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงร้อยละ 75 มีอายุอยู่ในระหว่าง 20-39 ปี ร้อยละ 35 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 65 สถานภาพสมรสคู่ร้อยละ 65 อาชีพเกษตรกร ร้อยละ 55 ไม่มีปัญหาสุขภาพทางกาย ร้อยละ 85 ไม่มีปัญหาสุขภาพทางจิต ร้อยละ 85 และทุกรายไม่เคยมีประวัติพยายามฆ่าตัวตายในรอบครัว

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้พยายามฆ่าตัวตาย ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและระดับของพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายเป็นรายบุคคล ก่อนและหลังการได้รับ โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ

คนที่	หลังการใช้โปรแกรม		ก่อนการใช้โปรแกรม	
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ
1	3.38	ปานกลาง	2.43	ต่ำ
2	3.20	ปานกลาง	1.77	ต่ำ
3	3.13	ปานกลาง	2.63	ปานกลาง
4	2.77	ปานกลาง	2.18	ต่ำ
5	2.83	ปานกลาง	2.43	ต่ำ
6	3.07	ปานกลาง	2.23	ต่ำ
7	2.75	ปานกลาง	2.30	ต่ำ
8	2.85	ปานกลาง	2.32	ต่ำ
9	3.40	ปานกลาง	2.42	ต่ำ
10	2.92	ปานกลาง	2.05	ต่ำ
11	2.95	ปานกลาง	2.12	ต่ำ
12	2.92	ปานกลาง	2.43	ต่ำ
13	3.10	ปานกลาง	2.68	ปานกลาง
14	2.93	ปานกลาง	2.20	ต่ำ
15	3.12	ปานกลาง	2.52	ปานกลาง
16	3.10	ปานกลาง	2.38	ต่ำ
17	3.23	ปานกลาง	2.52	ปานกลาง
18	2.72	ปานกลาง	2.18	ต่ำ
19	3.12	ปานกลาง	2.40	ต่ำ
20	3.03	ปานกลาง	2.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายทุกรายมีคะแนนเฉลี่ยและระดับของพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตหลังได้รับ โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ สูงขึ้นกว่าก่อนการศึกษา

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้พยายามฆ่าตัวตายรายด้านและโดยรวมทุกด้าน ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ

พฤติกรรมการดูแล ตนเองด้านสุขภาพจิต	หลังการใช้โปรแกรม		ก่อนการใช้โปรแกรม		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
การพัฒนา รู้จักตนเอง	36.95	3.33	31.35	4.15	6.336*
การติดต่อสื่อสาร	22.6	2.56	17.90	4.52	4.814*
การใช้เวลา	20.45	1.39	15.35	3.26	6.030*
การเผชิญปัญหา	33.65	3.26	28.70	4.143	4.843*
การพัฒนา ระบบ สนับสนุนทางสังคม	17.30	1.30	10.30	2.12	12.254*
การดูแลตนเอง ด้านจิตวิญญาณ	28.15	3.18	25.25	4.54	3.014*
การดูแลตนเอง โดยทั่วไป	30.70	2.15	22.80	4.56	7.944*
โดยรวม	189.35	8.94	159.60	13.33	9.984*

*P<.05

จากตารางที่ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้พยายามฆ่าตัวตายโดยรวมทุกด้าน ก่อนและหลังการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้พยายามฆ่าตัวตายทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยที่ภายหลังการศึกษาการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ย
พฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตทั้งรายด้านทุกด้านและโดยรวมสูงขึ้นกว่าก่อนการศึกษา
ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการศึกษา